

NOTAT

Miljøministeriet
Naturstyrelsen

Vandplaner og Havmiljø
J.nr. NST-4501-00032

Den 15. november 2011

Om regulering af vandløb

På møde i MIU om samrådsspørgsmål A den 10. november 2011 blev der spurgt til, om der er noget i lovgivningen, der er til hinder for, at et vandløb udvides, hvis det ikke har tilstrækkelig afvandingskapacitet.

Den lovgivning, der først og fremmest regulerer spørgsmålet, er vandløbsloven. Hvis vandløbet er udpeget som beskyttet efter naturbeskyttelsesloven, skal spørgsmålet tillige behandles efter denne lov.

Vandløbslovens § 16 definerer regulering som en ændring af vandløbets skikkelse, herunder ændring af vandløbets forløb, bredde, bundkote og skråningsanlæg. En udvidelse af vandløbet er omfattet af denne definition. Efter § 17 kræver en regulering vandløbsmyndighedens dvs. kommunens tilladelse. Ved afgørelsen skal der tages hensyn til såvel afvandingsinteresser ved vandløbet som til relevante natur- og miljømæssige interesser. Vandløbslovens regler hviler på et tilladelsessystem.

Efter naturbeskyttelseslovens § 3 er der forbud mod at ændre den fysiske tilstand af beskyttede vandløb. Tilstandsændring omfatter bl.a. de foranstaltninger, der er nævnt i vandløbslovens § 16 om regulering. Kommunen kan efter § 65, stk. 3, i særlige tilfælde dispensere fra forbuddet. Naturbeskyttelseslovens regler hviler altså på et forbudssystem.

Det vil normalt alt andet lige være nemmere at opnå tilladelse efter vandløbsloven end at opnå dispensation efter naturbeskyttelsesloven. Hvis der er tale om et § 3-vandløb, skal sagen behandles efter begge regelsæt. Hvis der ikke kan opnås dispensation efter naturbeskyttelsesloven, kan en evt. tilladelse efter vandløbsloven ikke udnyttes.

Natur- og Miljøklagenævnet har gennem årene i overensstemmelse med lovbemærkningerne til naturbeskyttelsesloven ført en stram praksis med hensyn til at meddele dispensation fra forbuddet i § 3. Væsentlig jordbrugs- eller anden økonomisk interesse er ikke i sig selv nok til at begrunde, at der dispenseres. Der skal tillige være tale om, at området ud fra fredningsmæssige hensyn vurderes som uden særlig interesse, eller at det påtænkte indgreb ikke i sig selv skønnes at medføre nogen afgørende forrykning af tilstanden i området.

Efter vandløbslovens § 24, stk. 1, afholdes udgifterne i forbindelse med en regulering af de grundejere, der skønnes at have nytte af projektet. Kommunen kan dog for offentlige vandløb beslutte helt eller delvist afholde udgifterne. Der er ikke i naturbeskyttelsesloven regler om fordeling af udgifterne.